

Korszellem

Az ünnepnapokat csak túléltek valahogy,
mert erős volt bennünk a jóra való hajlam,
de a szívhalálok fekete hónapjaiból
csak nehezen akartunk kigyógyulni.
Mint a szélütöttek beszédét, senki sem
értette, miért maradunk egymás közelében.
Bárányhimlő, mumsz – ezen is át kellett esni.
Azt hittük, ez az allergia tesz minket különlegessé,
odafeküdtünk a láztól öntudatlanok
mellé, hogy mi is megperzselődjünk.
Elkerülhetetlenné vált a karantén.
Még az e-mailjeink sem jutottak át
a felejtéssel megerősített védőhálón.

Most kellemes szanatóriumban fekszünk.
Séta közben mintha látnálak a parkban.
Ápolóimat őszintén megszerettem.
Hála nekik nyugtom van,
amíg nem kezdődik újabb háború.

Frivol

Vénségedre teljesen elhülyültél.
Egyre kevesebb a hajad.
A fogad és te külön alszotok
egy végképp mozdíthatatlanná vált szobában.
Nagypapa halott.
Újabban beszarsz.
Egyetlen titkod maradt, de azt
– mint a családi ékszerek helyét –
már sosem fogod elárulni.
Májfoltos kezed a mai napig
felfoghatatlanul puha.
Még mindig félek a simogatásuktól.
Emlékszem, állandóan volt a közelben
egy seprűnyél vagy fakanál –
és én nem voltam jó gyerek.
Már nem számít.
Hamarosan visszahív az orvos,
hogy felöltöztesselek.
Vajon mit adhatnék rád,
ami eltakar?